

[Økonomiministeren.]

ministrationsrådets forslag om en styrelse på 6 medlemmer med den særlige vidensbaggrund, der er udformet i paragraffen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.

(Lovforslaget (nr. 152) findes i tillæg A. sp. 1905, fremsættelsen i tidenden sp. 3912).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Selve lovforslagets ordlyd kan jo ikke give anledning til mange bemærkninger, idet det hovedsagelig tilsigter rent praktiske ajourføringer og lovfæstelse af gængs praksis. Der skal fremtidig være 2 medlemmer mere i landsskatteretten; det er ikke noget nyt; den er udvidet, efterhånden som sagerne er blevet mere omfattende og der er kommet flere af dem, og da det jo særlig er de juridiske sager, der er steget i antal, er det klart, at det er med 2 jurister, man ønsker landsskatteretten udvidet. Også begrundet i, at arbejdets omfang er steget i landsskatteretten, er reglen om, at ekspeditionssekretærer og fuldmægtige skal kunne deltage i afgørelserne, mens det nu kun er formand, viceformænd og kontorchefer.

Ny er bestemmelsen om, at der kan afæskes tredjemand i en skattesag oplysninger. Det er også en rent praktisk foranstaltning i de tilfælde, hvor han kan være interesseret i, hvordan en afgørelse falder ud. Endvidere skal sager fremtidig også kun-

ne anlægges ved vestre landsret, noget, vi jyder kun kan være glade ved.

Den udvidede mulighed for landsskatteretten for at tage stilling til en ansættelse, der hviler på et skøn, synes jeg også er ganske fornuftig; den har vel til en vis grad allerede været brugt.

Det er gængs praksis, at $\frac{2}{3}$ af dem, der voterer i en sag, skal være lægmænd; det har man allerede brugt i lang tid, og at det lovfæstes, er kun godt.

I øvrigt er ændringerne jo hovedsagelig af teknisk karakter.

Det mest interessante er imidlertid det, der ikke står i forslaget, men som fremgår af fremsættelsen og af forslagets bemærkninger. Hr. Foged har jo her i tinget i sin tid ønsket en ændring af landsskatterettens form og arbejde. Den skulle vel især gå ud på at styrke det læge element over for landsskatterettens embedsmænd. Dette ønske resulterede i et udvalg, hvis betænkning nærmest gik i modsat retning. Denne betænkning er nu foreløbig lagt på hylden, og det er vel også nok bedst på nuværende tidspunkt. Vi står jo over for en skattereform, hvordan den så end bliver; den må dog sikkert medføre ændrede og forhåbentlig også skærpede ligningsformer og dermed vel også ændringer i landsskatterettens struktur; men at foretage disse nu ville vel være at lave et tag til et hus, inden man iøvrigt var klar over, hvordan huset skulle se ud, og hvad størrelse det skulle have. Det er jo naturligt, at vi nu snart får en mere effektiv ligning, men selvfølgelig også beholder denne beskyttelse mod vilkårligheder, som landsskatteretten yder skatteyderen.

En ændring af hele ligningssystemet må jo snart være påkrævet. Jeg kan alene nævne, at i dag behandler højt kvalificerede skatteeksperter, nemlig landsskatterettens embedsmænd, meget sekundære sager, mens ofte store skattesager finder deres endelige afgørelse i mere eller mindre skattekyndige forsamlinger. At fjerne de små sager fra landsskatteretten, og ikke give den lille klager adgang til anke må jo nok være mere end betænkeligt, men en skattereform med større standardfradrag vil simpelt hen overflødiggøre sådanne sager. Og den sagkundskab, vi har inden for skatteligningen, kunne